1. Söndagen 1855.

Attefångs Text. 3. Joh. 11.

Efterföljer icke det
andt är, utan
det gott är; den
der väl gör, han
är af Gudi, och den
der illa gör han
har icke Gud. (vatnen)

I anledning af nåd mycklaste
tillåtelse skall jag på
denna tel. stund beröra:
"hvad det är för skillnad
emellan andt och gott

Det synes tydligen af hvad
som anledning jag hade
att skrifva ordet, som
nu äro. tagne till attefångs-
Text på första Söndagen
i ös. Apostelen skref

Page 1 of 31

till en Christen; som var enaf
de äldsta i församlingen, Per
gunnes, och denne man
hade af andra resande Christne
fått det gott lettnes händ
om sin gästfrihet och sin
benägenhet att herbergera
sådane resande som resta
omkring landet för att
efränja Christendomen,
och äfven sådana, som
måste undan hedningarne
emedan hedningarne voro
mycket hårda emot de
Christne, och allmänt hatade
hedningarne sådanades Kring
resande Christna predikare,
som trodde förvilla folket
och förleda dem till affall
från den gamla läran. Ty
äfven hedningarne hafva
sin Tro och sin lära, hvilken
de förfara med stor makt.
Det anses således för heder
att Christeligt kärlek, när
någon menniska finny i en

stad eller by, som herbergera
de kringresande Christna
predikanter, och utan tvifvel
måste den, som med rädlet
och välvilja herbergerar och
hjelper kringresande Christna
predikanter, hjelp hafva
någon kärlek till de Christna
om han och icke är en Christen.
En sådan man var Gajus.
Han tog emot de Christna i
sitt hus och undfägnade
dem med kärlek och väl-
vilja, huarföre apostelen
tacker honom på de Christ-
nas vägnar. Men i samma
församling fanns och så
en annan hyrkam före-
ståndare, som var fast
i verldsk ehrenu kär
ber det Christna namnet.
Denne diatrephes ville
icke emottaga några kring
resande Christna predikan
ter i sitt hus, emedan han

Page 2 of 31

traligare var genigaste mål
Ehuru han icke vanarän-
fedd på en rätt Christne.
Detta hindrade icke diakonen
att han i sin Mande skulle
fig väl med hedningarne
Jam vore hans klämmer
och lekanta medtvilka
han kunde kalla omedan
hedningarna voro hans gamla
grannar och hade samma
fjäll, älskade samma fam-
ilje natur och samma
hanney, att sträcka ut
handen åt de christna
"Nej jag kommer strax
hem till Gossen, till jag
Mungåna kommer igen
Jan han gör och sjuk
snart lifs, med bada
ord, denne diakonen
var sådeles de christnes
vaktalare,

Jåsom alla skymtar
ens, som likkomma till
christendomen, ville
att de derföre kunna
christendomen kraft och
inne vu
de i sjelfva verket
hata christendomen, och
kunde de se på framme
sådana / munchristna
hafva samvit: alla tider
som väl vanartig lekmän
na sig till christendomen
emedan de ans uppfattade
i den christna läran,
men hata dock christen
domen af hjertan, med
Nej det blir Jägare Ekow
christendomen fordringar
och tillämpning på dem
sjelfvis. Ska stelio
Johannes skifter
om denne diakonen
sjelf anmärker hur
icke bröderna,

och förmenar them, som
det göra vilja, och brifvas
dem ut af församlingen.
Sådant fakto finns kunna
attestera, som äfven within
na christendomen och
vilja säga för christna
döpare och de äro döpta
och en gång om året gå tio
Nattvarden, men lefva
som hedningar, och vilja
brifva ut sina christna
från församlingen för
detta onödiga hat till
sina christna namnes
Agapius sin gamla vänd
Gajus, då han skrifver i den
sista person af sit kortaa
brev: Min käresste efter
följ icke det onst utan
det godt är; den der
väl gör, han är af Gud; och
den der illa gör, han ser icke
Gud. Sedan vi nu lärt oss
att förstå, till hvilken

i hvilken affigt Japanes
skrifves detta and tiko
sin gamle vänd borde
vi äfven lära oss att
förstå, hvem dessa and
varma tillmälen på vis
tid och af hvilas anledning
dessa bibelns and blifvit
valda till attestans text
nu förstå läsaren.
I förstå nummer hänge
vi lofvade, att vi skul
ga namn uti förteckning
skapelse relat namnen
sina underfuterande
Guds välgerningar
som borde lockas alla
till hållning, men på
nummer vilkfu vardes
futerena att de icke
bära glömmas sina
egna brester och fynda
och Jag förmoder, att
alla, som icke glömt
sina egna fynden och
brister, omfattaga en

sådan påminnelse
som öfverskriften lemnar
med tacksamhet icke
som erkänna hennes
tal om Gudens mäktige
vilja att rädda mäns
alla verkligen barn
fulla och tillförlitliga
förtroende som hennes
och tro efter Christi
rättfärdighet. Ty det
nådiga påminnelse
om de fyra händelser
ne: änkjunkrisen erkänn
för hvilken icke hjerta
och låten denne öppna
änd mäste gå af dessa
igen tänka att minne
gram hjertats till tu
tit för Gud, att
han icke öppnar sitt

hjerta för Gud och
Mot är det troligt
fyndaren hjertats
alltid tillstadet av
Guds nåd derföre
tillägger erkänn
på det
egna krafter till fynda
Men tror sig en
icke har någon fynd
på sitt samvete när
han fördent glömt sina
brister och fynden, och
han således ingen fynd
att ångra. Den fanns
nu en som ångra han
omattager öfverhetens
påminnelse

fäderna synder och brister
med tålamod och ödmjukhet
de, att bromissans när
han ligger i obetänksamhet
gomfed och stämmer sina
synder och brister, som
rämmer nog ihop sina
vålgerningar. Men den
som ingen ånger har över
sina synder, tänker alltid
icke om en fader på en
ville fråga om äkenhet
det påre faller en fråga
och obetänksamhet synderne
anöbegt, att äkenhetens
Ande påminna sina
underfatare om deras
synder och brister. * Om
att de skola appna

sina hjärtan för Guds
nåd. Som barmhärtigen
underfatare hålla
appna sina hjärtan
för Guds nåd, så kunde
handike pröfinna
dem om nådjändig
heten, att låta dem
appna för Guds nåd
Men omedgen under
fäderna hjärtan
icke förnuda äro appna
de för Guds nåd, så
förmaras han dem
nu, att låta dem
appna för Guds nåd.
I denna förfarande
[illegible]

Fjärde grundmedelsätt.

Att medgav hjertats
ord. Annas, som den
nu yttrade, blod och
påminnelser om hennes
fu hjertans ord. Annade
för Guds nåd. Detta
en lärdom som att
mänsko hjertans
ord. Annade för gen
ut, dymmd, nytt hjer
ta, och förakt för
Guds ord. Mänsko hjer
tan ord. Annade det
Helvetes brytkers, bram
ning. Många fina tankar
dagen i finkelnuet
med blemming skatten
i handen, de

öppna de för mun alla
fina hjertan för den
ärende predikande, hvar-
med de blöda fri na
fjäll. Sådana underfä-
ter hamna ej i ett
fina hynder hög på
Förbönedagen. Jamen
äfverhetten är förrätta
tills en partie, det alt
vänne dag. Och till sådane
hörs Ära Gud i första
rummet efter det
det antt är, ettro det
gott är. Tills det gott
är manor hanen gre
ut hungerel och om
de stora Predikogarne
förande, då he [illegible]

ädmjukare
ja för Herren ora
hjertan, och låta dem
öppna för hans nåd, så
att I ske glömmen
emna brister och fynden.
Detta är en nacken
hatpridehan för alla
hanmgen underfä-
ter; Men för nåd se
hure mänga de äro
som i dag hyda detta
äfverhetens bud. mån
för nåd se, hure många
hjertan i dag öppnas för
Guds nåd. Jag förstår
att flera hjertan öppna
sig i dag för Den Ärlige
Upfriandan, än de

hjertan, som
äfnas för, att
omsättelse näderd och
fruktar att det
flera efterföljer det
som andtäs, än de
som efterföljer det
goda. Vi vilte för vis
so att ingen hade
efterföljt det onda, utan
att vara vuxit ur synda
skummen. Den förslöfa
hafven han icke efter-
följt det goda, emedan
Människan hjertan
upfat är andt alle
den förslöfa hafven

Mynar, att Människans
ande i fitt anmärk
du tillstånd, han efter
följer det goda, med
detta är för den natur
liga Människan
platt omöjlig i han
han icke med den
kraftw vilja efterfäl
ja det goda, emedan
det sinna gada
är för hänne tillelej
förda och förbas
gadt. Den naturliga
Människan kan
icke göra någon
rätt skilnad emellan
andt gadt aftaft

Kjerstad sand

[illegible]

[illegible]

[illegible]

hierlan land
barn sig, som till
skyggligt förmäle
det den fanna
och ifvade Chri-
tendomen uppte-
barnet sig på Redin
gare i på
och andra Arbeta-
brodet, och så uppen
baras sig Barnen
den fanna Christen
domen på de klägta
tedningarne som
mest, men de
falska Christen
men, den dade

Tagarewägen
B 3

Den Fran
Prester Christinde
Mäns hatare på
Tragenting gad
stuga det att
Mangen anser
ett finpelsner
för det högsta
Gud och derföre
finns det att så
Mangen hös i för-
familjerna som
finns förbärdagen
i brännvingglaset
Mängen lofar Fran
dashar i stället
för fyndabärnnellen
— av det —

på Storbondagen.
Morgon till
kortlakan till
Storbondagen
och morgon står
vin på Storbonde
gård. och detta
skar allt denna
verldens Gud
till Ära. Det har
inga fast
efter följ ikke det
andt är, utan det
är. Detta ord strider
alldele emot
men, den inn

minnesskrift mot
natur, och det
står skriftet när
barna lära, att men-
niskan har en kun
ighet till allt
andt, och en möj-
ighet till allt
godt. Hans han
den naturliga
minnesskrift, efter
följa det goda, när
han har kunnighet
till allt andt och möj-
ighet till allt
godt. Men åtnen
den andeliga men
och att det

[illegible]
[illegible] Men? Eller var
han så dum, att
han lade fram-
dansar i stället
för Pudelhund; eller
var han så gnäg
mitt att brennvin
på stortbänedagen
var slut inte.
Men det andra
som han icke ville
göra, det gjorde
han med en kana
med viljan, med
hjertat och just
derföre måste
men, men var

han slaga åpver
för andra natur
[illegible] fick fyndsåsi
dest; han måste
slaga, hvarifrån
dagen uppvärkte o
dum att kunnelse
hvarifrån fyndsåsi
fick tillfälle att
andet, att gripa po-
nem pänjen i fyn-
dom lag, och draga po-
nem [illegible] i det nav
stundom måste falla
i förtviflan, men
han hörde min
den naturliga men
nissen slaga att
rana i förtiflan
jag arme menniska
[illegible] och det

ho [illegible]
förlorat [illegible]
[illegible] den [illegible]
[illegible] [illegible]
aldrig hört [illegible]
hört någon [illegible]
säga [illegible]
klagade [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
aldrig hört [illegible]
hört någon [illegible]
[illegible] klaga [illegible]
Satans [illegible]
[illegible] [illegible]
men, [illegible]

klagade; aldrig
har jag hört någon
fyllkund tuppla av
sin jolighet, ty han
han ville icke blifva
sig vara ett Guds
barn och en sann
Kristen, så han
handlade eller trufvade
att han var en
Satans träl. Han
måste således vara
midt emellan Guds
barn och djefvulens
barn; han måtte
vara midt emellan
himmelen och det-

uttet det vill säga
i Herrens Ord är som
hvitter tog hänsyn till
medpersonlet, enligt
hvilkens dåre, finns
det intet emellan
mun emella
Himmel och Helvete,
det finns intet mu
rad, mellan det
Guds barn och en
Satans trull, utan
endera måste man
vilken vägen antan
gen Guds barn
eller är fruntim
mer

Maste man vara
i Himmelen eller
i Helvetet, det
som är emellan
vilka dårarna som
äro av hare hjärna
äro, och att tala
rätt i sanningen, som
är en uppenbar det
vill säga, ty detta
fraga eller denna upp
enbar, kan vara
ännu djupare av
fördjupa nummet
av hare vill ingen
tro på, att hare är i detta
skolg; den som är i

pinorummet, han
klagar öfver dessa
grufliga plågor
i helvetet, den
som är i Abrahams
skåt han mandes
hög fralad. Men den
som är mitt emellan
Himmelrike och
Helvetet, han känner
ingen plåga, han
kafver ickke samvet
qual, ingen hjerte
ångest, men en klå
kafves han ingen
hög fralelse, ingen
himmelsk glädje

och fröjd. En sådan
man icke öppna sitt
hjerta för nåden
icke heller har han
någon fara för
pinorummet. Men
just i detta fral
och i detta mellan
rum ritfagna de
som gläfja de
som ingen fara
har för pinorummet
och ingen förmåga
af den himmelska
glädjen. Men de
man fåkent, att
hvilken hade ändå
rätt, nar han tag
bort fröjdegråt ifrån

Barndadtren Brita
Sårkimucka, är född
14/1 1826, är dopt och ch
ung blifvit transporter
dan kennes christend
ingsätting hänfördes a
Pajala och Rengis

Mellan nämnet
Jami i Råne länet
kallas för Mårs Eldm.
ty fästar den jag
icke begen, ingen
plåga har i detta
Mellanrum, måste
den duck fruktligen

klappa på Helute
nätter, för att
hamna deras
ej detta måste
ske i dess stunden
när samvetet
nagnar, anklag
ger och dömer
att Generalförhö
ren säges vidas
det för fent, att
klappa på himme
lens port. Många
förgäs minnesfös
her i dessa tides
mått förtunna
hjälp på dess

vadden och sägo:
jag är på en tålig
väg, men det hjälper
ej mera. En-
del dö i dessa dö-
da tro och mena
att det ingen fara
är på färden; och
det är mycket
att beklaga, ty
det hjelpbetlägenhet
upptäckes först i
evigheten. Skulde
Skulde nu alle
hans ämbetsbr
det är, att upna

i detta hjelpbetlägen
i detta märkes
och denna dimma
som stiger upp
i synnerhet de trudes
andliga hälsa
der ingen hattend
finnes. ingen
skymt af dimmeln
ingen skymt af
skimret, para
den jag så ja
hapni je genom
denna dimma
och nådagåfvan
som infiller
sig, att kan

redan är i Olbra
hans skäl, måste
hifva familjen
bidragen, när
dottman skingras
sig, hvarske parti
i enighetens der
ingen tid är.
Den fräcke fyra
karlen, som efter
i fredsdag, vill
allsdeles icke vara
någon skymtare
eller villabende
han vill icke höra
talas om nå-
gon lättring

Stina Eriksdotter
i Pajala Församling
rifnad, men har genska
ved till Narrige, så att
ms kunskap och fråga
t bekant tillstånd af
dem 19de Februari 1859.
L. L. Lottadicus

eller namnet Pandelse Gläm
vill endast skaffa
Samuelsfrid, tiden
att derföre så
han icke skaffa någon
samuelsfrid. Enig
heten; gäller icke

han höra talas om
döden och domen,
ty något är för honom
bara drömbild
och Himmel och Helvete
är för honom icke
giltigt, ty han bryr
sig ej om varandra
det ena eller andra.
Det är tidsnog att
grubbla på något
i Evigheten.
En annan fakta
är det med nåde
tyrfven som han
är död i sina
sen. Han läser

bedes, sjunger, välsignar
men hälsa ändå
samma skrifteställe
den dessa fortfa
en fakta angen
bättring, syndeförlåt
och dödsro. Han
nåda tyrfven icke
kunna tro, emedan
han är för fattbar
icke kan förneka
sig fjäll och tagga
skrifte han på sig.
Den fattiga hafvet
bestämmer nåda
tyrfven skriften
dem, emedan

Nådatjufvarne äro
stor verkligen fram
vetta, ty Nådatjuf
ven tänker alla sina
gamla vänner för
rätt, ty han tänker
icke på dem
Med vänlig
om Nådatjufven
icke lägger det
papper, som han
i hemlighet gömde
när det blifvit
an på att göra
sina gamla vän
ner till vilgäs.

Om Nådatjufvarne icke
gråt och gläs; så hyser
han dock det hemliga
agg till samma dem
dem han anser för sin
deligen bäggfärdige
vittnande. Nådatjuf
ven bekänner sig
till Fräsa
ren, ett kan Delinq
före fallet, han går
efter ett Nattvaxden
han tager bader och
och [illegible] mer
under det denna
vänta [illegible]
han [illegible]
i sin barn.
Det finns [illegible]
tredje klagat Farisea
[illegible]
Egenrätt

händigheten till sakligt
[illegible] dessa egenmäktiga
händiga [illegible] lefva
mycket beskedligt och
digt, anständigt och [illegible]
man skulle [illegible]
dem sinna sägande
gnäll [illegible]
De hafva också [illegible]
tran, att Gud [illegible] nåd
dem för skyllerier och [illegible]
[illegible] stöld och [illegible]
veni, slagsmål och [illegible]
[illegible]. De sinnade sålunda
säga: Jag tackar dig Gud
att jag icke är som andra
menniskor, ~~att~~ oraättfär-
dige [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] denna publikan.
Men under all denna
dygd [illegible]

digger dock att medlidande
[illegible] att till den
samma [illegible] tillstånd
egenrättfärdighet och
dess mycket [illegible]
få [illegible] de lättare att nå
gen [illegible]
[illegible] av [illegible] egenrätt-
dighetens tjänare
gå [illegible]
till nattvarden, om
dan de anse sig an-
digo men [illegible]
icke, att de under
all denna andäg-
het förakta nåde
medlen. Då dödsstund
den sinnade de [illegible]
rättfärdige säga till
sina barn: Ann

händighetens

I lefnaden så Gud
han fruktligt dygdigt
och ärligt som han
hos lefnat så som
nen I detta med
Era inför Gud och
Menniskor. Alla
dessa hata den
fromma Christendo-
men, både den
fråke hyndaren,
som icke tror för
om marke
himmel eller hel-
vete, rådatgifvare
som icke vill
Uppenbara sitt
hjerta för någon
och egenrätt för

dygdens tjenare
utan på sin dygd och
sin ärliga handel
Ingen af dessa vill
gå in genom den
trånga porten, utan
fästa på nytt. Om
Nu Apostelns ord
i Söndagens allmänna
Text, skulle nåd
tillmätas på dessa
så skulle ingen
ibland dem skunna
efterfölja det gada
som hans tillbjudes
dem, ingen af dem
kan öfvna sitt
hjerta för nåden
medan denna
hjerten äro till
slutna för Gud

disheta.

Andaverkningar. Den
Allsmäktige Fyndaren
kan icke öppna sitt
hjerta för nåden
och förlorade eller
följa det radaljeme
dan han hjerta är
öppnat för alla
andra, det
står öppet icke alle
ast för brennvi
ret arene ande
utan äfven för
hatet och aky
heten arena kunna
nådatgifven hjer
ta han icke öpp
na för nåden, om den
detta hjerta

står öppet för
hjelpredrägeriet
falska ande
ifbillar sådtjufven
att han redan
hade rätt han
antlatt han hade
hafva många han
liga fynd och sitt
Samuel, han
han hafva många
förbrytelser omat
fin, mäktar han
icke vill tillkomma och
gattgöra, och det
andeliga hatet
mot de christna
han han icke tåma
ty han är i det fattet
andeligen blind.

disheta
av Egentligt finns de
hetens Gina de
han icke öppna
sitt hjerta för nåden
medan en sådan vilde
ej icke skämmer ikåg
sina egna fel och
brister, men dygden
skämmer hennes
ihåg. Han har följt
till de christne. Jag
har gått - men
gått åt de fattiga
av ni. Hvilkenhär
det då, som han
öppna sitt hjerta
för nåden, och ej
följa det goda?
I den annan
av den, som

enligt Söndagsskolan
tyrkiga förmaning
icke gömmer sina
egna fel och brister
för Herren, men han
måste krypa fig och
gråten en stunden
gå blipna för Herran
tej så länge att ja ut
Nådiga ögonblick i min
dagsverket. Ödmjuk
ut ta på för Herran
Edna Hjertan och
Läten dem öppna
för han, så
att ej icke glämmer
sina brister och synder.
Detta är ut ja så
Mening, men kunna
mäkgjord är detta

dag, det är fyrtondag.
På kyrkogården vanliga
hälsa Ugbegg en
krans med
frasseni, tryckt
skyrsk av vackra
blommor och den
i fjol förfärdiga
hälsa Ugbegg
han med fyrdiga
nåjor och bibehor-
det. Ungdomen
nafar, hälsas kort
och blev dansk på
storbondagen.
Mannen tag jig
ett nis och

Jopnes kort
Bondag, så skall den
sista assatkhana
Nåderes till förnåta
förspilla, ackytig sta
ochdal, på det att
fyndagnattel må
snart upfylla vanda.
Finns det nåjan skif
en fjäderfan fanne bat
ret, och dessom fattig
dåm, han vanderfs
förakta försmåda
besnatted af den
Rättfindiga kapen.
Finns det en fjäder
bat fundig, ackjech
och fyrsprasse
fyndsen ska

Jam gråter vid Jesu
fötter, och torkar bort
sina hemsökande
tårar med sitt hufvud
hår, en sådan vördnad
uppfyllad af de egen-
rättfärdiga Fari-
seer, som icke ansåg
det för troligt, att
en sådan synderska
är värdig att nal-
kas Frälsaren personli-
gen, men hvy dig icke som
mera hade Farisee-
na säga om dig, utan
gråt tålmodigt som
du har en kärleksfull

gråt vid Jesu fötter,
och bada Konungaliga
fötter med din tårar
till dess du får höra
de Goda nådeorden
af Gud som min
dsta synderska
dessa dessut mycket
dyrbara skall komma
mycket vara
förlåtet. Jag tror ej
att dumma synderska
gås med Lutherska
ta, som Jesu fötter
är Herrliga, som
pik Johannes hufv
vid på ett fatt. Jag
för dessa qvinnor
var det ej en
stor glädje, att

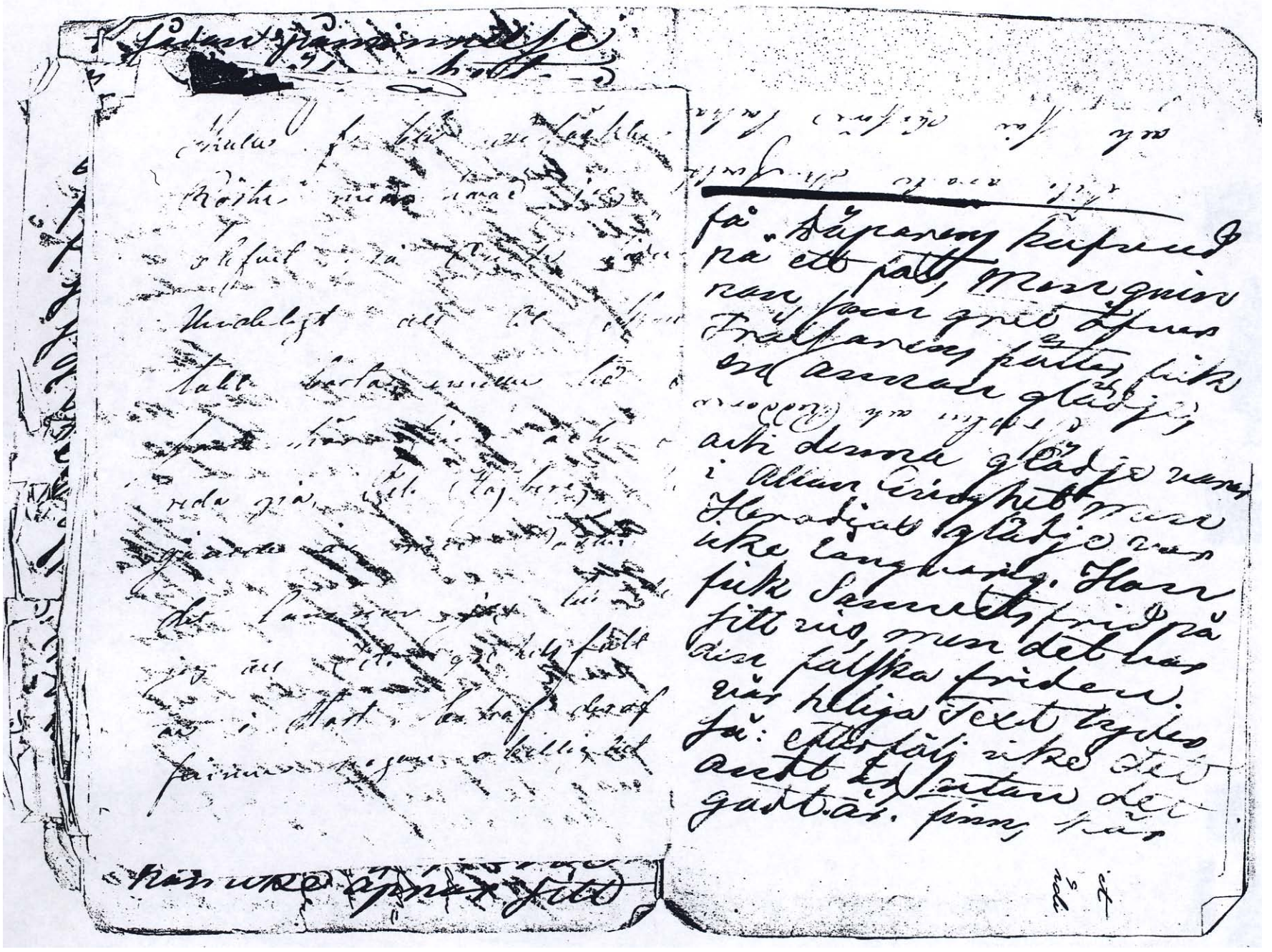

någon, som vill
efterfölja det
goda här, han följe
den ~~[illegible]~~
minnes Exempel
så han blott för-
söka att vinna
Frälsarens fötter
Med sina tårar
ända till det ägon
blick, då han får
dessa förlåtrar
Denna älskade
Myrtel, ach mycket

skall vanda denne
förlåtet, denne ti
betjäna hemlig
heter, den alle Gode
men, tyder se
Hon älskade mycket
det, ach mycket
skall vanda för-
låtet. amen!

3